

עמ"ת 66239-01-25 - עמאר עזאזמה נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 66239-01-25

לפני:	כבוד השופטת יעל וילנר
העורר:	עמאר עזאזמה
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופטת ד' כהן) במ"ת 39932-08-23 מיום 29.12.2024 כ"ט טבת תשפ"ה (29 ינואר 2025)
תאריך הישיבה: בשם העורר:	
בשם המשיבה:	עו"ד עידית פרג'ון

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופטת ד' כהן) במ"ת 39932-08-23 מיום 29.12.2024, שבמסגרתה נדחתה בקשת העורר לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו עד תום ההליכים.

2. ביום 16.8.2023 הוגש נגד העורר כתב אישום שמייחס לו עבירות של חטיפה; חבלה בכוונה מחמירה; תקיפה הגורמת חבלה ממשית; נשיאת נשק; ואיומים. כמתואר בכתב האישום, משגילה העורר כי אחת מאחיותיו (להלן: המתלוננת) מחזיקה בטלפון נייד הוא החל להכותה בכל חלקי גופה; ניסה לדקור אותה בסכין; חבט בראשה באמצעות אקדח; ולקח את המתלוננת באמצעות רכבו, בניגוד לרצונה, לשטח פתוח שם הוסיף להכותה - והכל תוך איומים על חייה. נוסף על האמור, במהלך האירוע הכה העורר שתיים מאחיותיו הנוספות (להלן יכונן המתלוננת ושתי האחיות הנוספות: האחיות). למחרת, על מנת לתפוס ראיות שקשורות לאירוע המתואר, נערך חיפוש במתחם שבו התגורר העורר ומשפחתו ובמהלכו נתפס האקדח שבו השתמש העורר בביצוע העבירות שמוחסות לו, ולצידו נמצא גם רובה סער דמוי M-16. בשל מעשים אלה, הואשם העורר גם בהחזקת נשק שלא כדין.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצר העורר עד לתום ההליכים בעניינו. בית המשפט המחוזי קבע, בעיקרו של דבר, כי חומר הראיות מבסס תשתית ראייתית לכאורית נגד העורר; כי העבירות שבהן מואשם העורר מקימות חזקות סטטוטוריות של מסוכנות; וכי אין בחלופות המעצר שהציע העורר כדי להבטיח את שלום הציבור, ובפרט את שלומן של האחיות מפני מסוכנותו של העורר. כמו כן, בית המשפט המחוזי סקר את עברו הפלילי המכביד של העורר, שבגינו אף נידון לתקופות מאסר. נוכח האמור, בית המשפט המחוזי נעתר לבקשה והורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

4. לשלמות התמונה יצוין, כי מעצרו של העורר הוארך שלוש פעמים בבית משפט זה, לתקופה של 90 ימים בכל פעם. בגדרו של בש"פ 3813/24 (6.5.2024) מעצרו של העורר הוארך בהסכמה; בהמ"ע 13397-08-24 (7.8.2024) מעצרו של העורר הוארך חרף התנגדותו, בשים לב, בין היתר, למסוכנותו ולעברו הפלילי; ובמסגרת המ"ע 6033-11-24 (10.11.2024) מעצרו של העורר הוארך בהסכמה, תוך שצוין שאין בהסכמתו כדי למנוע ממנו לממש את זכותו להגיש בקשה לבית המשפט המחוזי לעיין מחדש בהחלטת המעצר.

5. ביום 13.11.2024 הגיש העורר בקשה לבית המשפט המחוזי לעיין מחדש בהחלטה למעצרו עד תום ההליכים, נוכח פרק הזמן הממושך שבו הוא שוהה במעצר; הקצב האיטי שבו מתקדם ההליך העיקרי; וכן העובדה שהאחיות טרם התייצבו למתן עדות חרף מאמצי המשיבה לאתרן.

6. ביום 29.12.2024, דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה, תוך שקבע כי באיזון שבין הפגיעה בחירותו של העורר לבין מסוכנותו, בנסיבות העניין ובעת הנוכחית, יש להותיר את העורר במעצר. בתוך כך נקבע, כי הסיכון שנשקף מהעורר לאחיותיו גבוה ומסכן חיים, כפי שעולה, בין היתר, מחומרת המעשים שמיוחסים לו ומעברו הפלילי. עוד נקבע, כי המשיבה פועלת להביא להתייצבותן של האחיות למתן עדות, אך בשל מסוכנותו של העורר - ניכר שהן אינן מעוניינות להעיד. בית המשפט המחוזי ציין כי שמיעת הראיות בהליך בעיצומה; התקיימו כבר מספר דיוני הוכחות; וכי מועדים נוספים קבועים בהמשך. נקבע, כי בשים לב לכך ש"פרשת התביעה בעיצומה", יש להותיר את העורר במעצר בעת שהמשיבה פועלת להבאת מלוא ראיותיה בפני בית המשפט. זאת, ביתר שאת, לנוכח החשש האינהרנטי מפני שיבוש הליכי משפט שעה שעסקינן במתן עדות על ידי אחיותיו של העורר שהן גם נפגעות העבירות שביצע.

7. מכאן הערר שלפניי. העורר טוען, בעיקרו של דבר, כי שגה בית המשפט המחוזי בקבעו כי הסיכון שנשקף מן העורר מצדיק את הישארותו במעצר חרף הזמן הרב שבו הוא עצור מאחורי סורג ובריה. לטענת העורר, משך הזמן הרב שבו הוא עצור, לצד אי-התייצבותן של האחיות למתן עדות - עולים כדי שינוי נסיבות שיש בהן להצדיק את שחרורו לחלופות מעצר; זאת, בפרט בשים לב לכך שניסיונות

המשיבה להביא את האחיות למסור עדות עשויים להימשך זמן רב. עוד נטען, כי בית המשפט המחוזי ביסס את החלטתו אך על חומרת המעשים המיוחדים לו, מבלי שביקש תסקיר בעניינו של העורר, ומבלי שנתן דעתו כלל לקיומן של חלופות מעצר. בשים לב לכל אלו, טוען העורר כי המשך מעצרו - בלתי סביר ובלתי מידתי.

8. המשיבה סומכת ידיה על החלטת בית המשפט המחוזי וסבורה כי יש לדחות את הערר לנוכח מסוכנותו של העורר.

9. בתום הדיון שהתקיים לפניי, ולנוכח העובדה כי דיון בהליך העיקרי בעניינו של העורר נקבע ליום 5.2.2025, הוריתי למשיבה להגיש הודעה מעדכנת לאחר קיום הדיון. בהמשך לכך, המשיבה עדכנה כי בדיון שנערך במועד הנזכר, העידו חמישה עדי תביעה וכן נקבעו שלושה מועדי הוכחות נוספים. אשר לעדות האחיות, ציינה המשיבה כי אם לא יעלה בידה להעיד אותן במועדי ההוכחות שנקבעו - אזי היא תבקש לעשות שימוש בסעיף 10א(ב) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: פקודת הראיות). העורר בחר שלא להגיב להודעת העדכון מטעם המשיבה.

10. לאחר שעיינתי בערר על נספחיו, שמעתי את טענות הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, ולנוכח הודעת העדכון שהוגשה מטעם המשיבה - הגעתי למסקנה כי דין הערר להידחות.

11. סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), מורה כי עצור רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר בהחלטה בעניין מעצרו, "אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה". אכן, כטענת העורר, חלף פרק זמן לא מבוטל מאז שניתנה ההחלטה בדבר מעצרו. אולם כידוע, בחינת הזמן שחלף נעשית על רקע מכלול נסיבות העניין, וניתן להביא בחשבון, בין היתר, את חומרת העבירות שמוחסות לעורר ומידת מסוכנותו (בש"פ 1034/20 ביחלו נ' מדינת ישראל, פס' 10 (12.2.2020); בש"פ 5221/19 לוזון נ' מדינת ישראל, פס' 12 (12.9.2019)).

12. כפי שציין בית המשפט המחוזי, נשקפת מהעורר מסוכנות ניכרת. ראשית, לעורר מיוחסות שורת עבירות שמקימות נגדו חזקת מסוכנות סטטוטורית: עבירות נשק (סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים); עבירות של אלימות בתוך המשפחה (סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים); ועבירות שנעשו באלימות ובאכזריות חמורה (סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים). כמו כן, מעבר לחזקת המסוכנות הסטטוטורית, מסוכנותו של העורר נלמדת גם מהנסיבות הפרטניות של המעשים שמוחסים לו. כתב האישום מייחס כאמור לעורר מעשים של אלימות קשה ואכזרית כלפי המתלוננת באמצעות אגרופיו וכן באמצעות אקדח, תוך איומים על חייה, שגרמו לה לחבלות חמורות ולאובדן הכרה. זאת ועוד, עברו הפלילי המכביד של העורר כולל הרשעות קודמות, בין היתר, בעבירות אלימות, עבירות

נשק, עבירות סמים, כניסה לישראל שלא כחוק, נהיגה פוחזת ברכב, הפרעה לשוטר, מרמה, ושיבוש הליכי משפט. העורר אף נדון לעונשי מאסר בגין עבירות אלו.

13. נוסף על כך, וכפי שציין בית המשפט המחוזי, בצד המסוכנות קיים במקרה דנן אף יסוד סביר לחשש ששחרורו של העורר יביא לשיבוש הליכי משפט ולהשפעה על עדותן של האחיות (סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים). בנסיבות אלו, שבהן נשקפת מסוכנות וקיים חשש לשיבוש הליכי משפט, ברירת המחדל היא מעצרו של הנאשם מאחורי סורג וברית, כאשר מעצרו בפיקוח אלקטרוני, ולא כל שכן חלופת מעצר - הם החריג לכלל, שיישקל רק במקרים חריגים ומיוחדים (עמ"ת 49707-09-24 ברקו נ' מדינת ישראל, פס' 10 (14.10.2024); בש"פ 1128/24 מנאסרה נ' מדינת ישראל, פס' 18 (22.2.2024)). לא מצאתי כי בשלב זה מתקיימות נסיבות חריגות או טעמים מיוחדים שיש בהם להצדיק חריגה מן הכלל האמור.

14. כמו כן, לא מצאתי כי טענות העורר באשר לאי-התייצבותן של האחיות לעדות, מצדיקות את שחרורו לחלופת מעצר. ראשית, המשיבה עדכנה כאמור כי נכון לשעה זו קבועים שלושה מועדים של דיוני הוכחות לצורך השלמת פרשת התביעה, וכעולה מהחלטת בית המשפט המחוזי - המשיבה פועלת באופן אקטיבי כדי להביא את האחיות להעיד במועדים אלו. המשיבה אף הצהירה בהודעת העדכון שהגישה, כי ככל שלא תצליח להעיד את האחיות במועדים הנזכרים - אזי תבקש לעשות שימוש בסעיף 10א(ב) לפקודת הראיות (וברי כי אין באמור כדי להביע עמדה לגבי השימוש בסעיף זה במקרה דנן). מעבר לכך, סירובן של האחיות להעיד אף עשוי ללמד על מסוכנות נמשכת מצידו של העורר כלפיהן (בש"פ 1872/07 מדינת ישראל נ' נעראן (5.3.2007)); כמו גם על חשש אינהרנטי לשיבוש הליכי משפט אם העורר ישוחרר, לנוכח הקרבה המשפחתית שבינו לבין האחיות כפי שציין בצדק בית המשפט המחוזי (ראו והשוו: בש"פ 1972/20 מדינת ישראל נ' פלוני, פס' 10 (22.3.2020)). מכל הטעמים הללו, אין בטענות העורר בנוגע לעדות אחיותיו כדי לשנות מן המסקנה האמורה לעיל.

15. סוף דבר, מכל הטעמים האמורים - הערר נדחה בזאת.

ניתנה היום, כ"ז שבט תשפ"ה (25 פברואר 2025).

יעל וילנר
שופטת

